

[Bøgholm.]

fældet, bør gøres Brug af Hvidbøger. Jeg kan her i ganske særlig Grad henvise til, hvad der er Tilfældet i England og ved engelsk Parlamentarisme.

Et af de Forhold, der i saa høj Grad vanskeliggør vor Eksportpolitik i Øjeblikket, er naturligvis den meget stærke Binding, man har ment at maatte gaa ind paa. Der kan vel næppe være Tvivl om, at dette Forhold i en Række Tilfælde har umuliggjort Tilførselen af vigtige Raavarer.

Jeg skal her henvise til et ganske enkelt Spørgsmaal: Spørgsmaalet om Kul fra Ruhr. Der er jo næppe nogen der kan være i Tvivl om, at det, der er Udviklingen i engelsk Politik paa dette Omraade, er, at Kullene i langt, langt større Omfang skal blive i Tyskland, idet man mener, at kun derigennem faar man den tyske Industri paa Fode igen, saaledes at der kan købes Levnedsmidler udefra til den tyske Befolkning. Havde der ikke været den stærke Binding af vor Eksport, vilde der sikkert paa dette Omraade have været Mulighed for danske Levnedsmiddelleverancer til Ruhr, saaledes at vor Kulimport derfra blev sikret paa denne Maade.

I Betragtning af hele den politiske Situation i Verden vilde jeg mene det rigtigt, ja, vel nødvendigt, at der under en Planlægning af dansk Handelspolitik paa lidt videre Sigt ogsaa tages Hensyn til det ønskelige i, at der altid og under alle Forhold er Reserveforsyninger til Stede af de livsvigtige Varer.

Det er med stor Glæde, at man, naar man som Dansk færdes i Udlandet, lægger Mærke til det danske Hjælpearbejde, der paa saa overordentlig dygtig Maade udføres derude, et Hjælpearbejde, der ogsaa har bidraget til at gøre Navnet Danmark kært i en lang Række af de europæiske Folk. Dette Forhold træffer man ganske særlig i Østrig, og jeg vil gerne nævne dette, fordi der for mig ligger en Værdi i at kunne fastslaa, at det, Danmark gjorde, da det for en Snes Aar siden og mere tog Wienerbørn herop, er noget, der ikke er glemt. Det danske Sprog er holdt i Live af vore Wienerbørn; det danske Sprog læres af vore Wienerbørns Børn, og jeg vilde derfor hilse med Glæde, om det paa ny kunde komme dertil, at danske Wienerbørns Børn kom til Danmark. Jeg ved godt, at der fra nogle Sider vil blive indvendt: Ja, men var der da ikke Forrædere blandt de danske Wienerbørn? Jo, naturligvis. Men var der ikke Forrædere blandt vore egne Landsmænd? Og man kan vel ikke stille større Krav til

Wienerbørnene end til vore egne Landsmænd. For øvrigt er det min Opfattelse, at det her drejer sig om ganske enkelte, ganske faa Tilfælde.

Det er den tragiske Virkelighed i Europa, der danner Baggrunden for vor politiske Gerning. Endnu ved ingen, om det gaar mod Fred eller mod Krig. Aldrig har derfor et Samarbejde mellem Partierne for at bringe de store Spørgsmaal frem til Løsning paa national Basis været saa vigtigt som i Dag.

Jeg hilser med ganske særlig Glæde, at det lykkedes at skabe Samling omkring Svaret til England. Jeg haaber og tror, at det samme vil blive Tilfældet, naar det nordiske Spørgsmaal og Spørgsmaalet om vort militære Beredskab skal løses. Gammel Uenighed bør ikke føres over i den nye Tid. Vi er dog i alt Fald enige i vort Ønske om at værne alt, hvad der er dansk, og i vor Tro paa Demokratiet som det eneste mulige Grundlag for vort Liv. Derfor tror jeg ogsaa, man har Lov til at sige, at saa lykkeligt forholder det sig i hvert Fald i Danmark, at de store Fællesinteresser nu træder stærkere frem, end Tilfældet var før Besættelsen.

Og maaske er dette, naar alt kommer til alt, vort største og vort stærkeste politiske Aktiv.

Laurits Hansen: Et Spørgsmaal, som stadig trækkes frem til Behandling ude i Befolkningen, er Spørgsmaalet om Arbejdskraften til Landbruget. At Landbruget mangler Arbejdskraft, skyldes jo, at den Ungdom, der er opfødt og opvokset paa Landet, i stort Tal rejser derfra. Naar dette sker i saa høj Grad, som Tilfældet er, maa man ogsaa kunne finde Grunden dertil og raade Bod derpaa.

Der er flere forskellige Forhold, som medvirker til, at Ungdommen ikke bliver paa Landet. Det er ikke, som det fra flere Sider hævdes, fordi Ungdommen drages til Byerne og Byernes Forlystelsesliv. Nej, det er af helt andre Grunde. Som vi har det og har haft det i de senere Aar, er der ingen Muligheder for den danske Landbougdom for at stifte egne Hjem ude i det Erhverv, de er vokset op i. Udstykningen er gaaet i Staa, og et af de store Spørgsmaal er at skaffe Jord til den Ungdom, der vokser op. Vil det Landbrug, der bruger Arbejdskraft, fortsat have Arbejdskraft, bliver det ogsaa nødt til at skabe Muligheder for Tilstedeværelsen af Arbejdskraft. Og det vil kun ske, hvis man opretter nye Hjem, og i det hele taget indfører de Forbedringer, som er nødvendige